

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל יגאל בראשי ז"ל

בן לולו וחיים

נולד בירושלים

בתאריך י"א בניסן תשי"ג, 17/3/1953

התגורר בירושלים

התגייס במאי 1971

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י' בתשרי תשל"ד, 6/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 4 שורה: 2 קבר: 16

הותיר אחריו הורים ועשרה אחים ואחיות

בן 20 בנופלו

קורות חיים

יגאל, בן לולו וחיים, נולד ביום י"א בניסן תשי"ג (17.3.1953) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "נווה עציון" בשכונת בית-וגן ואחרי שמשפחתו עברה להתגורר במרכז ירושלים, סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "סוקולוב". יגאל גדל וחונך ברוח המסורת היהודית והאמונה באלוהי ישראל. הוא דבק באמונתו ודקדק בשמירת המצוות. הוא היה שקט ומאופק, טוב-לב ומוכן תמיד לסייע בעצה ובמעשה לכל דורש. מטבעו היה עליז ומלא שמחת-חיים ונטל חלק במשחקים ובמעשי-המשובה של הנערים בני-גילו. הוא היה בעל לב חם ואוהב, היה אוהב שלום ורודף שלום, שנמנע מכל ריב וחיפש את הפשרה. בני משפחתו אהבוהו וחבריו בקשו את קרבתו בזכות רוחו הטובה והאווירה הנעימה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שהשרה סביבו. הוא היה חובב ספורט נלהב, אוהב לחזות במשחקי כדורגל וכדורסל וכן למד ג'ודו וזכה בחגורה "כתומה" שהעידה על הישגיו בענף ספורט זה. התחביב האהוב עליו היה ציור ומלאכת-יד. העבודות הרבות שעשה וציוריו הרבים מעטרים את קירות הבית בירושלים, מעידים על הכישרון הרב שנתברך בו. לאחר שסיים את לימודיו יצא לעבוד, סייע לפרנסת המשפחה וחסך סכום כסף כדי שישמש אותו כשיהיה בשירות הסדיר בצה"ל. לפני גיוסו עבד, כשליח, בחברת המוניות "קשר" וזכה להערכת מעסיקיו, בזכות חריצותו ושקידתו.

יגאל גויס לצה"ל בתחילת מאי 1971 והוצב לחטיבת "גולני". הוא שירת בגדוד חי"ר והיה חייל צייתן וממושמע, ראשון למלא כל פקודה ונכון תמיד להתנדב לכל משימה קשה ומסוכנת. הוא היה בעל כוח-רצון וכושר-התמדה וחדור תחושת ייעוד והכרה בחשיבות תפקידו. בקרב חבריו נודע כלוחם מעולה וחבר נאמן ומסור. כחייל ותיק סייע לחיילים חדשים להיקלט ולהתאקלם ביחידה. אף-על-פי שהיה חייל ממושמע נהג לבקר בחריפות אנשים ותופעות, שלדעתו היו ראויים לביקורת. במאי 1972 נפצע באימונים והיה חשש שלא יוכל לחזור לגדודו. יגאל הצליח להתגבר על פצעו, סירב לעבור לתפקיד בעורף ושב ליחידה לשרת כלוחם. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים נמנה יגאל עם מגיני מוצב החרמון. כשנחתו במוצב כוחות קומנדו של הסורים, הוא היה הראשון שהגיע אל המקלע הכבד ופתח באש על התוקפים. בקרב שהתחולל נפגע יגאל ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ועשרה אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "יגאל ביצע את תפקידו כרובאי במוצב החרמון וכחייל בפלוגה א' של גדוד "גדעון" בחטיבת "גולני", בצורה מושלמת ומופתית, באומץ לב, במסירות ובנאמנות. הוא היה חייל טוב ואהוד על חבריו ועל מפקדיו... הוא נהרג בנפול מוצב החרמון, תוך כדי ניסיון להדוף את האויב הסורי. זכר גבורתו יינן לנצח בדברי ימי עמנו ושמך יהיה חרוט על אדמתה ועל סלעיה של הארץ הזאת לדור דור".